

Pamětnice:

Věk: 40 let

Místo narození: Opava

Zaměstnání: Nutriční Terapeut

Rodiče: Matka - Učitelka v mateřské školce

Otec - Horník

Sportovala jsi hodně?

Ano, velmi hodně, hrála jsem házenou, chodila jsem do cvičení, do tanečního kroužku. Házenou jsem hrála závodně a jezdila jsem na turnaje po Východočeském kraji.

Navštěvovala jsi nějaké jiné zájmové úvary než ty sportovní?

Ano, hrála jsem na klavír a chodila jsem do Pionýra.

Můžeš o Pionýru říct něco víc?

Chodili jsme hodně do přírody. Různé soutěže a hry, chodili jsme na brigády (uklízet do parku, nebo kolem školy), v zimě jsme chodili na běžky.

Cestovala jsi jako dítě do zahraničí a měli jsme nějaké problémy při přechodu přes hranice?

Hodně ne ale každý rok jsme jezdili na dovolenou např. do Maďarska, Rumunska, Bulharska a byla jsem na tábore v Rusku a problémy jsme neměli a celníci prováděli pouze běžné celní kontroly.

Byla jsi se podívat na Spartakiádě?

Ano, v té ve Svitavách jsem účinkovala. Nacvičovali jsme Poupata od Michala Davida a postoupili jsme na Spartakiádu do Prahy, ale já jsem nejela, protože se mi to křížilo s táborem v Rusku, a tak jsem si radši vybrala ten tábor.

Musela jsi někdy stát frontu na nějaké zboží?

Určitě ano, nejdéle tak 2 -3 hodiny. Nejčastěji jsme stáli na pomeranče a ty se daly sehnat jenom na vánoce a akorát ty Kubánské. Banány byly totálně nedostatkové zboží a to ani nemluvíme o

melounech. Tyto potraviny se prodávaly jen v omezeném množství, třeba jen 1kg na rodinu a na někoho třeba vůbec nevyšlo. Dále jsme stáli fronty na hygienické potřeby (prací prášek, nebo toaletní papír) a totálně nedostatkové zboží byly kola, automatické pračky, ledničky, televize a auta, na které byly pořadníky.

Kdy jste měli první auto a jaké?

První naše auto bylo Škoda 120 - L, stálo tak zhruba 60 000 Kč a museli jsme si na něj počkat 2 roky.

Nakupovala jsi někdy v Tuzexu, a kde jsi sehnala bony?

Ano, byla jsem z toho nadšená, několikrát jsem se tam byla jen podívat, co je nového, a až na moje narozeniny jsem dostala bony jako dárek k narozeninám od své maminky a konečně jsem tam šla nakupovat, ne se jen dívat.

Sbírala jsi Céčka?

Ano, měla jsem několikametrové řetězy, různě jsme si je mezi sebou vyměňovali, daly se koupit v hračkárnách, ale patřily taky mezi nedostatkové zboží, nejčastěji jsme je scháněli tak, že někdo byl v zahraničí a dovezl toho strašně moc a potom jsme to s ním hodně vyměňovali.

Opravdu ten, kdo měl nejvíce céček, byl "vůdce"?

Určitě ano, někteří tím byli posedlí, pořád jsme se mezi sebou předháněli, asi nejcennější byly Fosforové, protože svítily ve tmě a taky se hodnotily barvy. Někdy jsme je používali místo pásku, anebo jako ozdoby.

Jakou hudbu jsi poslouchala?

Já jsem měla nejraději Folk-Rock např. : Skupinu Katapult, Turbo, Pražský výběr. A jiné interprety např.: Michala Davida, nebo Zagorovou a naopak moc jsem nemusela Karla Gotta.

Chodila jsi do kina?

Jasně, určitě víckrát než teď, protože videa atd. v té době nebyla. Kino tady bylo jedno a to kino vesmír, které tady je ještě teď. Kino bylo vždycky úplně plné. Většinou jsme chodili na české filmy např. Starci na chmelu, Jak vytrhnout velrybě stoličku, Jak dostat tatínka do polepšovny, Jáchyme hoď ho od stoje, Hop a je tu Lidoop a tady hodně na pohádky a také polské filmy například Sex mise.

Četla jsi Rudé právo a jaký jsi na ty noviny měla názor?

My jsme odebírali doma, takže ano a v té době jsem na to žádný názor neměla, protože jsem si myslela, že je to normální a není na tom nic špatného. Nejčastěji se v těch novinách psalo (jako dnes) veškeré dění a já jsem v té době nevěděla, že to jsou lži a že to je špatně.

Byla jsi na prvomájových pochodech?

Ano, byla to povinnost, chodila jsem pravidelně každý rok, skoro vždycky jsem byla v průvodu, a když ne, tak jsem měla mávátko a mávala průvodu, a všichni jsme křičeli: "Ať žije první máj!!".

Sledovala jsi pravidelně nějaký oblíbený pořad?

Ano, ráda jsem sledovala seriály jako Třicet případů majora Zemana, Nemocnice na kraji města, Sanitku, nebo Žena za pultem, to byly typické komunistické seriály.

Vníkala jsi nějak kampaň proti Chartě 77?

Tohle jsem opravdu nezažila, byla jsem mladá, právě jsem studovala střední školu a ve škole nám říkali, ať nic nikde nepodepisujeme, protože by nás mohli vyhodit ze školy.

Bála ses při výbuchu jaderné elektrárny Černobyl?

No, jo, ale nám bylo řečeno, že je všechno v pořádku a že se nic nestalo, že nejsme nijak ohroženi a že nikde v Česku není žádná radiace a my jsme tomu věřily, ale všechno to byly lži.

Jaký názor jsi měla na pád režimu a zvolení prezidenta V. Havla?

Podle mě to bylo dobře, všichni jsme slavili, konečně přišla svoboda, všichni si mohli říkat, co chtějí (zrušená cenzura) atd.